

VII.

Et Par Timer forinden var Enslev bleven højtideligt modtaget paa Stationen af den demokratiske Vælgerforenings samlede Bestyrelse, deriblandt Pastor Gaardbo, der havde været nødt til at give Møde for ikke at vække Anstød. Gaardejer Peter Hansen, Bestyrelsens Formand, forestillede Deputationen, og Enslev hilste paa hver enkelt, som om de var gamle Bekendte. Heller ikke overfor sin Brodersøn lod han sig mærke med, at han her saae ham for første Gang.

I to Vogne kørte de alle til Peter Hansens Gaard, hvor en Kaffeopdækning ventede. Da Enslev fik at vide, at Præstegaarden laa lige ved Siden af, ytrede han Lyst til at se den; og nu magede han det saadan, at han blev alene med Brodersønnen inde i dennes Stue, mens de andre Herrer opholdt sig i Haven.

„Naa, saadan ser De altsaa ud!“ sagde han med sit lukkede Smil, da han var kommen tilsæde. „De er Deres Mor op ad Dage! Min Bror var meget stolt af begge sine Sønner, og det havde han jo virkelig Grund til. Jeg har ladet mig fortælle, at De allerede har vundet Dem mange Venner her paa Egnen. Og nu tænker man endogsaa paa at gøre Dem til Rigsdagsmand, ikke sandt?“

Den unge Præst blev forvirret. Han var ikke forberedt paa en saa elskværdig Tone.

„Spørgsmaalet ligger jo foreløbig ikke for,“ svarede han undvigende. „Ingen tænker paa at fortrænge Møller Jensen, dersom han igen stiller sig.“